מהלל חודש מוהרא"ש ומבאר את מעלת הצום ביום עשורא

השבח לאלוהים אנו משבחים אותו ומבקשים את עזרתו ואת סליחתו עד שאין אלוהים מלבד אללה לבדו, ללא

פרטנר, ואני מעיד שמוחמד הוא משרתו ושליחו.

(הוי האמנתם, פחדו מאלוהים כפי שצריך לפחד ממנו, ואל תמותו אלא כמוסלמים).

(אנשים, יראו את אדונכם, אשר ברא אתכם מנפש יחידה, ויצר ממנה את בן זוגה, ופיזר מהם אנשים ונשים רבים, ויראת אללה, אשר אתם מפקפקים בו ובקרובים. אכן, אלוהים הוא שומר עליך.)

(הו אתם האמנתם, פחדו מאללה ודברו דברי צדקה. * הוא יתקן עבורכם את מעשיכם ויסלח לכם על חטאיכם. ומי שציית לאללה ושליחו בהחלט הצליח ניצחון גדול).

עתה, מוסלמים, יראת אלוהים הכל יכול ושמור עליו, צייתו לו ואל תסרבו לו, ודעו שאחת ההוכחות לאדנותו של אלוהים על בריאתו היא שהוא בחר בזמנים ורומם אותם על פני אחרים, וביניהם המוהר"ם. חודש אלוהים, כי הוא חודש גדול ומבורך, והוא החודש הראשון של השנה ההיג'רית, ואחד החודשים הקדושים שבהם אמר אלוהים (אכן, מספר החודשים עם אלוהים הוא שנים עשר חודשים בספר של אלוהים ביום שבו ברא את השמים והארץ).

אז הקב"ה אומר (אל תטעו את עצמכם במהלכם): הכוונה בחודשים האסורים הללו כי הם חמורים וחמורים יותר בחטא מאחרים.

אבן עבאס, יהי רצון ה' בהם, אמר באמירת הקב"ה (אל תטעו עצמכם בהם): בכולם, אז ייחד מזה ארבעה חודשים, עשה אותם אסורים, מגביר קדושותיהם ועושה חטאת. בהם גדולים יותר, והמעשים הטובים והשכר גדולים יותר. נגמר.

אמר קטדא בדברו (אז אל תטעו עצמכם בהם): אמנם עוול בחודשי הקודש הוא חטא גדול וחטא גדול מהעוול בשאר החודשים, אף על פי שהעוול ממילא גדול, אבל הקב"ה מגדיל את שלו. פקד כרצונו.

הוא אמר: אלוהים בחר במיטב יצירתו. הוא בחר בשליחים מבין המלאכים, ובין אנשים בחר בשליחים, ומתוך הנאום שהזכיר בחר מן האדמה את המסגדים, ומבין החודשים בחר ברמדאן וחודשי הקודש, ומבין הימים שבחר. בחר ביום שישי, ומבין הלילות הוא בחר בלילת אל-קאדר, אז הגדל את מה שאלוהים כיבד, כי העניינים מוגדלים על ידי מה שאלוהים הגדיל אותם עבור אנשים עם הבנה ואנשי הגיון. סיים בסיכום פרשנותו של אבן קתר, ירחם עליו ה'.

ברשות אבו בכרה, יהי רצון ה' בו, ברשות הנביא, יהי רצון ושלום ה': לשנה יש שנים עשר חודשים, מתוכם ארבעה קדושים; שלושה רצפים; דהול-קאדה, דהול-היג'ה, מוחרם וראג'ב מודאר, שנמצא בין ג'ומדה לשאבאן.[1]

חודש מוהר"ם נקרא כך משום שהוא חודש אסור, המאשר את איסורו והדרתו.

רג'ב ממודאר נקרא כך מכיוון ששבט המודר לא שינה אותו, אלא קבע אותו לזמנו, בניגוד לשאר הערבים שנהגו לשנות ולשנות את החודשים בהתאם למצב המלחמה שלהם, והוא ידוע בתור אן-נאסי.

יש להביא בחשבון את קדושת החודשים הללו בשל המעמד שה' העניק להם, לרבות איסור התחלת הלחימה במהלכם, והזהירות מפני נפילה לחוסר ציות וחטאים במהלכם.

הו מוסלמים, הסגולה לעשות הרבה צום מרצון בחודש מוחרם הוכחה בסמכותו של אבו חוריירה, יהי רצון שאלוהים יהיה מרוצה ממנו, הוא אמר: שליח האלוהים, יהי רצון ושלום. עליו, אמר: מיטב הצום הוא לאחר הרמדאן שה' יברך את המוהר"ם.[2]

בהוספת חודש מוהר"ם לה' באמרו: (מוהר"ם חודש ה'), ישנה אזהרה לפארו.

קהילת המאמינים, אחת ההוכחות לאדנותו של אלוהים על בריאתו היא שהוא בחר ימים ופיאר פעולות פולחן מסוימות על פני אחרים, וביניהן יום עשורא, שהוא היום העשירי בחודש מוהר"ם שנת ההיג'רי בלוח השנה האסלאמי, ולהאדרת היום הזה יש אירוע נעים, שכן הוא הציל את נביאו משה רבנו מטביעה, והוא הטביע את פרעה ואת עמו. משה, עליו השלום, צם ביום העשירי של מוהר"ם כדי להודות לאלוהים על הברכה הזו, אז גם אנשי הספר - שהם היהודים והנוצרים - צמו אז

הערבים של התקופה הקדם-אסלאמית, שעבדו אלילים ולא היו מאנשי הספר, קיבלו את זה שבט קוריייש במכה נהג לצום אותו בעידן הקדם-איסלמי שלו, ואז כשהוא בא... השליח, יברך אותו ה' ויתן לו שלום, בא. למדינה כמהגר. הוא מצא את היהודים צמים ביום עשורא, אז שאל אותם: באיזה יום אתם צמים? אמרו: (יום גדול זה, שה' הציל בו את משה ואת עמו, והטביע את פרעה ואת עמו), אז משה צם אותו בהכרת תודה, אז אנחנו צמים אותו. אמר להם שליח ה' ה' יתברך וישן לו שלום: (אנחנו ראויים וראויים למשה יותר מכם), לכן שליח ה' יברך אותו ה' ויתן לו שלום, צם וצוה. הצום שלו [3].

אדרבא, היהודים נהגו לראות באותו יום חג, והם היו מלבישים את נשותיהם בתכשיטיהם ובתגים שעליו.[4] תגים הם שמלה טובה ויפה

אדרבא, עבדאללה בן עבאס, יהי רצון שאלוהים יהיה מרוצה מהם, אמר: יום עשורה הוערך על ידי היהודים והנוצרים.[5]

עיישה, יהי רצון שאלוהים יהיה מרוצה ממנה, אמרה: הקוריש נהג לצום ביום עשורא בתקופות קדם-אסלאמיות, ושליח האלוהים, יהי רצון של אלוהים ושלום עליו, נהג לצום אותו כשהוא היגר למדינה, הוא צם אותו וציווה לצום אותו כאשר נגזר חודש הרמדאן, הוא אמר: מי שרוצה רשאי לצום אותו, ומי שרוצה רשאי לעזוב אותו [6].

אמרה: זה היה יום שהכעבה הייתה מכוסה.[7] כלומר, מגדילים אותו על ידי הנחת וילונות בד וכדומה מעליו.

כאשר אלוהים הטיל את צום הרמדאן, הנביא, יהי רצון ושלום, אמר למוסלמים שמי שרוצה לצום ביום עשורא רשאי לצום אותו, ומי שרוצה לא לצום, כלומר הצום שלו אינו חובה כמו צום ברמדאן, אלא הוא צום מומלץ, אז מי שצם אותו יקבל פרס בשפע, ברוך ה' אדם שאל את הנביא, שאלוהים יברך אותו ויעניק לו שלום: איך צמים? הוא אמר: שלושה מכל חודש, ורמדאן עד הרמדאן, אז זה צום לכל החיים. בצום ביום ערפאת, אני מקווה שאלוהים יכפר על הסונהלשנה שלפניה ולשנה שאחריה. וצום ביום עשורא אני מקווה שה' יכפר על השנה הקודמת . [8]

על החטאים הקטנים שחטא אדם בשנה שעברה, אלוהים מכפר אותם בצום ביום זה, וזה מחסדי ה' עלינו בכך שהוא נותן לנו, בצום יום אחד, כפרה על חטאים של שנה שלמה , אלוהים מכפר אותם באמצעות חרטה כנה, ואלוהים הוא בעל השפע הגדול.

· הו המוסלמים, כיוון שצום ביום עשורה היה פרס שכזה, הנביא, יהי רצון ושלום ה', היה להוט מאוד לצום אותו, כפי שאמר עבדאללה בן עבאס, שיהיה אלוהים מרוצה מהם: אני. מעולם לא ראו את הנביא, תפילותיו של אלוהים ושלום עליו, מבקשים לצום ביום שאלוהים העדיף על פני כל יום אחר פרט ליום זה, יום עשורה, וחודש זה, חודש הרמדאן.]

קבוצה מהקודמים הצדיקים נהגה לצום את עשורא גם בזמן נסיעה מחשש להחמיץ את אבן רג'ב, ירחם עליו ה'.

קבוצה מבני הסלאף נהגה לצום בעשורה תוך כדי נסיעה, כולל אבן עבאס, אבו אסאק אל סובאי ואלזוהרי, והוא אמר[10]: "ברמדאן יש עוד מספר ימים, ואשורה מתגעגעת"[11]. אחמד קבע שהוא צריך לצום על אשורה בזמן הנסיעה. דבריו של אבן רג'ב, ירחם ה' עליו, הסתיימו [12].

החברים, שאלוהים יהיה מרוצה מהם, נהגו לצום את ילדיהם ביום עשורה כדי להרגיל אותם לצום בסמכותה של אל-ראבי בינת מועוויד, שה' יהיה מרוצה ממנה אמר: הנביא, ה' יתברך וישן לו שלום, שלח בבוקר עשורא - כלומר בבוקר - לכפרי האנסאר: "מי שמפר את צום בבוקר ישלים את שארית יומו. , ומי שהוא הפך לצום, אז תנו לו לצום.)

היא אמרה: אז נהגנו לצום את זה, והיינו צמים את ילדינו, והיינו מכינים להם צעצועים מחתיכות[13], ואם אחד מהם בכה על אוכל, היינו נותנים לו את זה כדי לקבל אותו בשעה ארוחת בוקר.[14] כלומר, עד שתגיע שעת ארוחת הבוקר.

עובדי ה', ובין הסונות של צום ביום עשורא בצום ביום התשיעי עמו, והראיה לכך היא דברי הנביא, יברך אותו ה' וישן לו שלום: (אם אשאר). עד לשנה הבאה אצום בתשיעי) [15] כלומר אם אשאר עד השנה הבאה ולא אמות, אצום בתשיעי עם העשירי, אבל הנביא יברך אותו ה' ויתן לו שלום, הוא. מת לפני זמן עשורא בשנה שלאחר מכן.

הו אנשים, הסיבה לחקיקה על הצום ביום התשיעי עם העשירי היא שהמוסלמים לא צריכים לחקות את היהודים בצום שלהם, היהודים נהגו לצום ביום העשירי, והנביא, יהי רצון, תפילות אלוהים עליו ושלום. מחקה אותם בפולחן שלהם, אז הוא יעץ לצום ביום התשיעי עם העשירי כדי שלא יהיה דמיון, וזה אחד המאפיינים של ההלכה האיסלמית שיש להבדיל את חסידיו בפולחן שלהם משאר בני כתות .

אם נאמר: האם מותר לייחד את צום עשורא? התשובה היא כן, אבל עדיף לצום יום לפניו, והיא הסונה הקבועה מהנביא, ה' יתברך ויתן לו שלום, כשאמר: "אם אשאר עד למחרת, אשאר. מהר בתשיעי".

אלוהים יברך אותך ואת הקוראן הגדול, ויועיל לי ולך עם הפסוקים והזכרון החכם שיש בו הסולח, הרחמן.

הדרשה השנייה

השבח לה' לבדו, ותפילות ושלום על מי שאחריו אין נביא, הוי מוסלמים, אלוהים ברא את הימים והלילות לחכמה גדולה, שהיא עבודה, והוא לא ברא אותם. לשווא או לשווא הוא התכוון להודות), ואלוהים הכל יכול אמר על עצמו (מי שברא את המוות והחיים כדי שיבחן אתכם מי מכם הוא הטוב ביותר במעשים), ואל-תירמידי סיפר בסמכותו של אבו ברזה אל. -אסלמי, יהי רצון ה' בו, שאמר: שליח ה', יברך אותו ה' וישן לו שלום, אמר: רגליו של עבד ה' לא יזוזו וביום התקומה עד שישאלו אותו. על חייו ועל האופן שבו בילה אותם ועל ידיעותיו ועל מה שעשה, ועל עושרו [מהיכן שהרוויח אותו ועל מה שבילה אותו, ועל גופו וכיצד השתמש בו.[16

הו מאמינים, בימים אלה אנו נפרדים משנת קדושים ומברכים על שנה חדשה הלוואי ויכולתי לראות מאילו מעשים נפרדנו בשנה האחרונה? מה אנחנו מקבלים מהעסקים בשנה החדשה? השנים חולפות מהר, כאילו זה היה יום או אפילו שעה. כמה מהר מיהרנו לציית לאלוהים הכול יכול? כמה תפילות ותעניות מרצון התפללנו במהלכו? כמה אתה מאמין לנו? עד כמה אלוהים הכל יכול הזכיר לנו את זה? כמה מוקדם אנחנו הולכים למסגדים? האם נמנענו מחטאים וממעשים רעים? האם השפלנו מבטים מדברים אסורים, ושמרנו על לשוננו מפני לשון הרע ודיבור שקר? האם טיהרנו את ליבנו מרוע, שנאה וקנאה? האם תיקנו את מערכות היחסים שלנו עם שכנינו, קרובינו ומשרתינו? באיזו תדירות אנו מצווים על הנשים והנערות שלנו ללבוש חיג'אב, להתכסות, להיות צנועות ולהיזהר מלהציג את עצמן ולהתערבב?

הו אנשים, סופה של שנה אחת ותחילתה של אחרת מחייבים שלושה דברים: הראשון הוא להודות לאלוהים על מרחב הזמן, השני הוא לתת דין וחשבון על מה שעבר, והשלישי הוא להעריך ולתקן את עצמו. על מה שנשאר זה מסופר בסמכותו של עומר, יהא אלוהים מרוצה ממנו: (הקדישו לעצמכם דין וחשבון, ותייפי את עצמכם לראווה. הגדול ביותר, אבל החשבון יהיה קל ביום התחייה. למי שאחראי על עצמו בעולם הזה) [17], אז עבודה היא עבודה, מוסלמים, עבודה היא עבודה, לפני שיבוא הזמן.

· אז דעו, ירחם ה' עליכם, כי הקב"ה ציווה אתכם בדבר גדול לאמור (אכן ה' ומלאכיו שולחים ברכות על הנביא, האמנתם, התפללו עליו ותנו לו שלום) והנביא, יהי רצון ה' ושלום עליו, אמר: (אכן, במיטב ימיך יום שישי, לכן התפלל עבורי לעתים קרובות. תפילותיך לפני.) הו אלוהים, ברוך והעניק שלום לך עבד ושליח מוחמד, ותהיה מרוצה מחבריו, החסידים והבאים אחריהם במעשים טובים עד יום הדין.

· הו אלוהים, כבד את האיסלאם והמוסלמים, השפיל את הפוליתאיזם והפוליתאיסטים, והגן על האחוזה הדתית.

· הו אלוהים, תן לנו ביטחון במדינות שלנו, ורפורמה של האימאמים שלנו ושליטי העניינים שלנו, הו אלוהים, תן הצלחה לכל השליטים המוסלמים לאכוף את ספרך, לחזק את הדת שלך ולגרום להם להיות רחמנים לנתיניהם.

· הו אלוהים, אנו מחפשים מקלט בך מפני היעלמות חסדך, מהשינוי ברווחתך, מהפתאומיות של נקמתך, ומכל כעסך.

· הו אלוהים, אנו מחפשים בך מקלט מפני צרעת, טירוף, צרעת ומחלות אחרות.

במוקדם ומאוחר, מה ידענו עליו ומה לא ידענו.

· אדוננו, תן לנו טוב בעולם הזה וטוב בעולם הבא, והגן עלינו מייסורי האש.

· עובדי ה', ה' מצווה על צדק, חסד ונתינה לקרובים, ואוסר על חוסר מוסר, עוולה ועבירה הוא מפציר בכם כדי שתזכרו, אז זכרו את ה' הכל יכול, והוא יזכור אתכם, והודה לו על שלו. ברכות והוא ירבה אותך, וזכר ה' גדול יותר, ואלוהים יודע מה אתה עושה.

הדרשה הוכנה על ידי: מג'יד בן סולימאן אל-ראסי, וואטסאפ: 00966505906761, פורסם בכתובת www.saaid.net/kutob, https://t.me/jumah_sermons